

บทที่ 7

ดัชนีปริงเฉทในกระบวนการปรับความสอดคล้องของสระ

กระบวนการปรับความสอดคล้องของสระเป็นองค์ประกอบส่วนหนึ่งของปริงเฉทที่ว่าด้วยกระบวนการในการสร้างรรณิ่วมของความรู้และเอกภาพของสระ ซึ่งผู้พูดต้องการจะสื่อกับผู้ร่วมสนทนา

ในการสนทนานั้น ไม่เพียงผู้พูดจะคำนึงถึงสิ่งที่อยู่ในความคิดของคนเท่านั้น แต่ผู้พูดยังคำนึงถึงความรู้ หรือสิ่งที่อยู่ในความคิดของผู้ร่วมสนทนาด้วย โดยผู้พูดจะตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับสถานะของสระที่อยู่ในความคิดของผู้ร่วมสนทนาว่า สถานะของสระเป็นแบบนีกอยู่ (active information) นีกออก (semiactive information) หรือยังไม่รู้ (inactive information) (ดูบทที่ 2)

จากการวิเคราะห์หน้าที่ของดัชนีปริงเฉทที่พบในข้อมูล พบว่ามีดัชนีปริงเฉทที่ทำหน้าที่หลักในกระบวนการปรับความสอดคล้องของสระ 5 ดัชนี ซึ่งแบ่งตามการแสดงหน้าที่ย่อยในกระบวนการนี้ 3 หน้าที่ดังนี้

1) หน้าที่ในการแสดงสถานะของสระแบบยังไม่รู้หรือนีกไม่ออก ได้แก่

ก) ดัชนีปริงเฉท {*ro*} มีรูปแปร 4 รูป คือ *ro*³³ *roʔ*⁴⁵ *do*³³ *nu*³³

ข) ดัชนีปริงเฉท {*ni*} มีรูปแปร 2 รูป คือ *ni*³³ *ni*⁴⁵

2) หน้าที่ในการแสดงสถานะของสระแบบนีกออก ได้แก่

ดัชนีปริงเฉท {*han*} มีรูปแปร 8 รูป คือ

*han*³³ *ʔan*³³ *nan*³³ *nen*³³
*ʔan*³⁹ *nwn*³³ *ʔwn*³³ *ʔan*⁴¹

3) หน้าที่ในการแสดงสถานะของสระแบบนีกอยู่ ได้แก่

ก) ดัชนีปริงเฉท {*la*} มีรูปแปรที่ปรากฏในข้อมูล 6 รูป คือ

*la*²¹ *ʔa*²¹ *na*²¹ *law*³³ *ʔaw*³³ *law*⁴¹

ข) ดัชนีปริงเฉท {*hej*} มีรูปแปร 1 รูป คือ *hej*⁴¹

ในตัวอย่างนี้เป็นการสนทนาเรื่องคันไถคนหนึ่ง คือ ไถคน A ไม่เคยรู้จักมาก่อน A จึงซักถามลักษณะของไถคนจากผู้ร่วมสนทนา คือ B และ C โดย C ได้กล่าวว่าคันไถคนไม่ได้มีลำต้นเล็กๆ อย่างไถที่ปลูกเป็นไม้ประดับตามบ้าน แต่มีลำต้นใหญ่ขนาดพอกับหน้าแข้ง การใช้ ro³³ ของ C แสดงว่า C คาดว่าสิ่งที่คนกล่าวเป็นความรู้ใหม่สำหรับ A และ A คงนึกไม่ถึงว่าไถคนจะมีลำต้นใหญ่ขนาดนั้น นอกจากนี้ผู้พูดยังใช้ ro³³ เพื่อการระบุความเพื่อย้ำความสนใจของผู้ฟังให้สนใจกับสิ่งที่คนกล่าว

นอกจากรูปแปรซึ่งมีเสียงกลางระดับ คือ ro³³, do³³ และ nu³³ แล้ว ผู้วิจัยพบว่าคำนี้ประจํา {ro} ยังมีรูปแปรซึ่งมีเสียงสูงขึ้นและมีการเปิดของเส้นเสียงที่ท้ายพยางค์ คือ roʔ⁴⁵ ซึ่งแสดงความกระตือรือร้นของผู้พูดในการกล่าวถี่มากกว่ารูปแปรที่มีเสียงกลางระดับ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง (2) บทสนทนาที่ 1 “กึ่งกำ” (1-4)

A : ʔw:³³, pɛ:ŋ4, kiŋ4 ka:3 lu:k6 mi:5 lu:k6 lɛ:w7 lɛ⁴⁵.

แป้ง กึ่ง กำ ถูก มี ถูก แล้ว

B : mi:5 lu:k6 lɛ:w7 ʔɔ:1 ʔ

มี ถูก แล้ว เหมอ

A : ʔw:³³, da:j4 lu:k6 tu:ɔ3 nɯŋ5 lɛ:w7, pho:6 wa:6.

ได้ ถูก ตัว นึ่ง แล้ว พ่อ ว่า

C : laŋ1 kha:w1 kan3 la:w1 roʔ⁴⁵.

หลัง ขาว อีก ด้วย

ตัวอย่างนี้เป็นการสนทนาดังระหว่างพ่อ แม่ และลูก คือ C, A และ B ตามลำดับ เมื่อ A บอกให้ B ทราบว่ากึ่งกำที่บ้านมีถูกแล้ว C ก็กล่าวเสริมว่าถูกกึ่งกำมีหลังสีขาว การใช้รูปแปร roʔ⁴⁵ ของ C แสดงสถานะของสาระแบบยังไม่รู้ กล่าวคือ C คาดว่าสิ่งที่คนกล่าวเป็นเรื่องใหม่สำหรับ B เนื่องจาก B คงคาดไม่ถึงว่าถูกกึ่งกำจะมีหลังสีขาวได้ทั้งๆ ที่แม่กึ่งกำไม่มีสีขาวบนลำตัวเลย

นอกจากผู้พูดจะใช้ {ro} กล่าวถึงสิ่งที่คาดว่าอยู่เหนือความคาดหมายของผู้ฟังแล้ว ผู้พูดมักใช้ {ro} กล่าวถึงสิ่งที่อยู่ไกลตัวทั้งในแง่ระยะทางและระยะเวลา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง (3) บทสนทนาที่ 7 “ได้ร่มไม้” (177 - 178)

A : wa:n2 si:1 thit7. _?aw3 ma:5 te:3 nu:2 nu³³, phom1 ?aw3
 ว่าน ที่ ทิศ เขา มา จาก นุ่น ผม เขา
 ma:5 te:3 mwe:ng1 sa1 maj1 kw:ng3 nu³³.
 มา จาก เหมือง สมัย ก่อน

ในตัวอย่างนี้เป็นการสนทนาเรื่องว่านตีทิศ A บอกกับผู้ร่วมสนทนาว่าว่านตีทิศของคนนั้น คนนำมาจากเหมืองแห่งหนึ่งตั้งแต่สมัยที่ยังทำงานเหมืองอยู่ nu³³ ที่ปรากฏใน “เอามาจากนุ่น nu³³” และ “ผมเอามาจากเหมืองสมัยก่อน nu³³” ทำให้ทราบว่าเหมืองที่ A กล่าวถึงนั้นไม่ได้มีอยู่ใกล้ๆ เนื่องจากบ้านของ A อยู่ที่จังหวัดนครศรีธรรมราช แต่เหมืองแร่อยู่ที่ภูเก็ตและระยะเวลาที่คนนำว่านตีทิศมาปลูกกันนานมากแล้ว เนื่องจาก A หยุดทำงานที่เหมืองเมื่อประมาณ 20 ปีก่อน การใช้ nu³³ ของ A จึงแสดงให้เห็นว่าสถานที่ที่กล่าวถึงนั้นอยู่ห่างจากตัวผู้พูด และเวลาที่ A กล่าวถึง คือ “สมัยก่อน nu³³” ก็เป็นเวลาที่ยังห่างจากเวลาในขณะที่ A กล่าวด้วยมาก

จากตัวอย่างข้างต้น จะเห็นว่ารูปแปร nu³³ ของดัชนีปริงเฉท {ro} มีลักษณะทางเสียงที่แตกต่างจากรูปแปรอื่นๆ ในกลุ่มเดียวกัน คือ ro³³, ro⁴⁵ และ do³³ มาก แต่เหตุที่ผู้วิจัยจัดให้ nu³³ เป็นรูปแปรของดัชนีปริงเฉท {ro} ด้วยนั้นเป็นเพราะรูปแปร nu³³ สามารถแทนที่รูปแปรอื่นๆ ที่มีระดับเสียงกลางระดับเหมือนกัน คือ ro³³ และ do³³ ทุกประการโดยที่ความหมายของถ้อยความไม่เปลี่ยนแปลงไป ผู้วิจัยจึงจัดสันให้ nu³³ เป็นรูปแปรของดัชนีปริงเฉท {ro}

7.1.1.2 ดัชนีปริงเฉท {ni}

ดัชนีปริงเฉท {ni} มีหน้าที่หลักแสดงสถานะของสาระแบบยังไม่รู้ มีหน้าที่รองแสดงการระบุนาม เพื่อย้ำความสำคัญของถ้อยคำในกระบวนการจัดการเป้าหมายของการสนทนา และแสดงความกระตือรือร้นและความจริงจังในการกล่าวถ้อยของผู้พูด ในกระบวนการปรับความสอดคล้องของทัศนคติของผู้ร่วมสนทนา

การใช้ {ni} แสดงสมมติฐานของผู้พูดว่า สาระที่ผู้พูดต้องการกล่าวเป็นสิ่งที่ยังยังไม่ทราบมาก่อน ทั้งนี้ผู้พูดใช้ {ni} ในการระบุนามเพื่อย้ำประเด็นหรือความสำคัญของเรื่องที่กล่าว

7.1.2 ดัชนีปริจเฉทที่ทำหน้าที่หลักแสดงสถานะของสาระแบบนีกออก
 ดัชนีปริจเฉทที่ทำหน้าที่หลักแสดงสถานะของสาระแบบนีกออก (semiactive
 information) มี 1 ดัชนี คือ ดัชนีปริจเฉท { *han* }

{ *han* } เป็นดัชนีปริจเฉทที่มีหน้าที่หลักแสดงสถานะของสาระแบบนีกออก
 มีหน้าที่รองแสดงการบอกความสำคัญของเรื่องที่กล่าว ในกระบวนการจัดการเป้าหมายของ
 การสนทนา และแสดงความจริงจรงในการกล่าวถ้อยของผู้พูด ในกระบวนการปรับ
 ความสอดคล้องของทัศนคติของผู้ร่วมสนทนา

การใช้ { *han* } แสดงสมมติฐานของผู้พูดว่าสาระที่ผู้พูดต้องการกล่าวเป็นสิ่งที่
 ผู้ฟังสามารถนีกออก หรือเข้าใจได้ไม่ว่าเรื่องนั้นจะอยู่ในความนึกคิดของผู้ฟังในขณะนั้น
 หรือไม่ก็ตาม

ผู้พูดมักใช้ { *han* } ในการค้นความในขณะทีพูด เพื่อบอกจุดสนใจหรือ
 ความสำคัญของเรื่องที่กล่าว ผู้วิจัยพบว่า { *han* } สามารถปรากฏร่วมกับแก่นความ
 (topic) และเนื้อหา (comment) ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับผู้พูดที่ต้องการให้ความสำคัญกับส่วนใด
 ของสาระ ในบางครั้งผู้พูดอาจให้ความสำคัญกับสาระทั้งสองส่วน จึงใช้ { *han* } ใน
 การบอกความสำคัญของสิ่งที่กล่าวทั้งในส่วนของแก่นความและเนื้อหา ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง (6) บทสนทนาที่ 5 “จิบชาติสาตะ” (352 - 354)

A : ka4 mɯ:ə6 khon5 ɲa:n5 mɯ:əŋ1 re:6 ʔan³³, ba:ŋ3 khon5 ʔan³³,
 ก็ เมื่อ คน งาน เหมือน แร่ บาง คน
 phu:t6 raŋ1 da:j4 han³³. ʔa³³.
 พูด ผั่ง ได้

B : phu:t6 mət1. phu:t6 mət1.
 พูด หมด พูด หมด

ในตัวอย่างนี้เป็นการสนทนาระหว่าง A และ B โดย A กล่าวว่าคนงานเหมืองแร่
 บางคนสามารถพูดภาษาต่างประเทศได้ การที่ผู้พูดใช้ดัชนีปริจเฉท { *han* } ในการกล่าว
 ถ้อยแสดงว่า ผู้พูดคาดว่าไม่ว่าสาระที่ต้องการกล่าวจะอยู่ในความนึกคิดของผู้ฟังในขณะนั้น
 หรือไม่ก็ตาม ผู้ฟังจะนีกออกและเข้าใจได้เมื่อได้ยินถ้อยคำของผู้พูด

ผู้พูดใช้รูปแปร *han*³³ และ *ʔan*³³ ในการค้นความเพื่อบอกความสำคัญของ เรื่องที่กล่าวเป็นระยะ โดยผู้พูดให้ความสำคัญกับสาระทั้งในส่วนที่เป็นแก่นความและเนื้อหา ในส่วนที่เป็นแก่นความนั้น ผู้พูดใช้รูปแปร *ʔan*³³ ใน “คนงานเหมืองแร่ *ʔan*³³” และ “บางคน *ʔan*³³” ในส่วนที่เป็นเนื้อหา ผู้พูดใช้ *han*³³ ใน “พูดฝรั่งได้ *han*³³”

จากการศึกษา ผู้วิจัยพบว่ารูปแปร *ʔan*⁴¹ มีลักษณะทางความหมายที่ต่างจากรูปแปรอื่นๆ ของดัชนีปริจเฉท {*han*} ซึ่งล้วนเป็นเสียงกลางระดับ กล่าวคือ *ʔan*⁴¹ จะ แสดงระดับการบอกความสำคัญของสิ่งที่กล่าวมากกว่ารูปแปรที่มีเสียงกลางระดับ ทำให้ทราบว่าผู้พูดให้ความสำคัญกับเนื้อความส่วนนั้นมากเป็นพิเศษ ดังตัวอย่าง (13) ในบทที่ 6 หน้า 126 ซึ่ง A กล่าวว่าแม่พ่อของคนจะตบหูหรือจัด แต่ก็มียายุยืนยาวถึง 92 ปี A ใช้รูปแปร *ʔan*⁴¹ ในการกล่าวถ้อยเพื่อบอกถึงความสำคัญของเรื่องที่ทำให้ผู้ฟังทราบว่า พ่อของคนมียายุยืน

7.1.3 ดัชนีปริจเฉทที่ทำหน้าที่หลักแสดงสถานะของสาระแบบนีกอยู่

ดัชนีปริจเฉทที่ทำหน้าที่หลักแสดงสถานะของสาระแบบนีกอยู่ (active information)

มี 2 ดัชนี คือ

7.1.3.1 ดัชนีปริจเฉท {/ə}

{/ə} เป็นดัชนีปริจเฉทที่ทำหน้าที่หลักแสดงสถานะของเนื้อหาแบบนีกอยู่ มีหน้าที่รองแสดงการระบุนความ ในกระบวนการจัดการเป้าหมายของการสนทนา และแสดงอารมณ์และทัศนคติของผู้พูดในกระบวนการปรับความสอดคล้องของทัศนคติของผู้ร่วมสนทนา

การใช้ {/ə} แสดงสถานะของสาระแบบนีกอยู่ กล่าวคือ ผู้พูดคาดว่าสาระที่ตนต้องการกล่าวเป็นส่วนที่อยู่ในความรู้หรือความนึกคิดของผู้ฟังอยู่แล้ว แต่ผู้พูดต้องการกล่าวระบุนความเพื่อย้ำความสนใจของผู้ฟัง

{/ə} สามารถปรากฏร่วมกับถ้อยคำที่แสดงการแจ้งให้ทราบและถ้อยคำที่แสดงการถามให้ตอบ ในกรณีนี้ {/ə} ปรากฏร่วมกับถ้อยคำที่เป็นการถามนั้น ผู้พูดคาดว่าผู้ฟังมีความรู้ในเรื่องดังกล่าวแล้ว แต่อาจจะไม่ได้คิดถึงเรื่องดังกล่าวในขณะนั้น จึงถามเพื่อขอข้อมูลในสิ่งที่ตนยังไม่มีความรู้หรือมีความรู้ไม่เพียงพอ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่าง (8) บทสนทนาที่ 5 “จิบชาววิสาสะ” (450 - 460)

B :

ha.³³, ni:2

นี่

re:m6 ko:3 son1 ma:5 le:w7 la:w1. ʔu:²¹¹, _ man2 nuk1 kan3

เริ่ม โท ศก มา อีกแล้ว มัน สนุก กัน

di:3 ʔe:⁴⁵, phan5 ni:7, thu76 ra76 kit3. ʔu:²¹¹, le:w7

ดี อย่าง นี้ รู ร กิจ แล้ว

naŋ1 sw:1 thi:6 naj1 law³³, ba:2, thi:6 wa:6 ha:j2 - sa1 maj1

หนัง สื่อ ที่ โหน บ้า ที่ ว่า ให้ สมัย

kw:n3 sa1 mut1 ka4 khw:5 sa1 mut1. naŋ1 sw:1 ka4 khw:5

ก่อน สนุก ก็ คือ สนุก หนัง สื่อ ก็ คือ

naŋ1 sw:1.

หนัง สื่อ

A :

khw:5 man2 ju:3 thi:6 di:əw3 kan3 nan³³.

คือ มัน อยู่ ที่ เดียว กัน

B :

ha.³³,

ju:3 thi:6 di:əw3. khi:ən1 le:w7 jo:n5 le:j5.

อยู่ ที่ เดียว เขียน แล้ว โยน เถย

A : _ le:5 tɕ³³, man2 khit7 ʔo:k4 ma:5 ʔan³³. cha:t²⁴, khit7 ʔi4

ดู มัน คิด ออก มา คิด จะ

ʔaw3 ta:ŋ3 ciŋ3.

เอา คังค์ จริง

ตัวอย่างนี้ B กล่าวว่าทุกอย่างล้วนเป็นเรื่องธุรกิจไม่เว้นแม้การศึกษา B กล่าวว่านักเรียนในสมัยก่อนจะไม่ทำแบบฝึกหัดลงในหนังสือเรียน แต่จะทำแบบฝึกหัดในสมุดทำให้รุ่นน้องนำหนังสือเรียนไปใช้ต่อได้ แต่ปัจจุบันนี้สมุดแบบฝึกหัดและหนังสือเรียนอยู่เต็มเดียวกันทำให้รุ่นน้องไม่สามารถนำหนังสือไปใช้ต่อได้ จึงต้องซื้อหนังสือเรียนใหม่ซึ่งเป็นการสิ้นเปลืองการใช้ law³³ ของ C แสดงให้ทราบว่า C ไม่พอใจที่การขายตำราเรียนให้นักเรียนกลายเป็นเรื่องธุรกิจทั้งที่ไม่ควรจะเป็นเช่นนั้น เนื่องจาก C คิดว่าเป็นสิ่งที่ไม่เหมาะสมและจะทำให้ผู้ประกอบการต้องเดือดร้อนเสียเงินโดยไม่จำเป็น

ส่วนการใช้รูปแปร *law¹* ในตัวอย่าง (9) ในบทที่ 5 หน้า 103 นั้น B ถาม C ว่าจะไปทอดผ้าป่าอะไร ที่ไหน เมื่อ C ทำให้ฟังว่ากรรยาของคนซึ่งเป็นครูที่โรงเรียนแห่งหนึ่งต้องไปทอดผ้าป่าของโรงเรียน เพื่อหาทุนซื้อคอมพิวเตอร์ตามนโยบายของรัฐที่กำหนดให้มีการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ B ซึ่งเกิดความขัดข้องใจจึงถามว่าคนที่ชื่อพลซึ่งเป็นผู้ริเริ่มโครงการการศึกษาคอมพิวเตอร์ในโรงเรียนนั้นไปทำอะไรอยู่ จึงต้องให้ทางโรงเรียนหางบประมาณกันเองเช่นนี้ เนื่องจาก C เห็นว่าเป็นสิ่งที่ไม่สมควรจะเกิดขึ้น

7.1.3.2 คำนีปริงเฉท { *hej* }

{ *hej* } เป็นคำนีปริงเฉทที่มีหน้าที่หลักแสดงสถานะของเนื้อหาแบบนีกอยู่ มีหน้าที่รองแสดงการส่งผลัดในกระบวนการจัดการปฏิสัมพันธ์ และแสดงความไม่กระตือรือร้นของผู้พูดในกระบวนการปรับความสอดคล้องของทัศนคติของผู้ร่วมสนทนา

การใช้ { *hej* } แสดงสมมติฐานของผู้พูดว่าสาระที่ต้องการกล่าวกำลังอยู่ในความนึกคิดของผู้ฟังหรือเป็นส่วนความรู้ของผู้ฟังอยู่แล้ว

{ *hej* } จะปรากฏร่วมกับถ้อยคำที่แสดงการถาม ดังนั้น { *hej* } จึงแสดงการส่งผลัดด้วย อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยพบว่าผู้พูดไม่ได้สนใจที่จะฟังคำตอบ เนื่องจากผู้พูดได้ทราบคำตอบที่จะได้รับไว้แล้ว หรือผู้พูดคิดไว้แล้วว่าผู้ฟังไม่น่าจะกระทำสิ่งที่ตนถามได้

ตัวอย่าง (9) บทสนทนาที่ 5 “จิษชาวิสาสะ” (55 - 58)

C : (หันไปถาม D) *ma:5 mwe:ə6 dəj3 ʔe²¹, lu:k6 ?*

มา เมื่อ ไหว่ ถูก

D : *re:k6 wa:5 kha²¹.*

เมื่อ วาน

C : *ma:5 da:j4 ki:4 wan5 hej¹ ?*

มา ได้ ก็ วัน

D : *ma:5 da:j4 ha:2 wan5 kha²¹.*

มา ได้ ห้า วัน

ในตัวอย่างนี้ C ซึ่งเคยเป็นครูของ D ถาม D ว่ากลับบ้านมาคราวนี้ D จะอยู่บ้านได้กี่วัน โดย C คาดว่าสิ่งที่ตนถามนั้นเป็นสิ่งที่ D ทราบอยู่แล้ว อย่างไรก็ตาม แม้ C จะส่งผลัดให้ D โดยการถาม แต่ C ก็ไม่สนใจจริงจังที่จะทราบคำตอบ เนื่องจาก C

ทราบว่าทุกครั้งที่ D กลับบ้าน D มักจะอยู่บ้านได้ไม่กี่วันก็ต้องกลับกรุงเทพฯ คราวนี้ D ก็คงอยู่บ้านได้ไม่กี่วันเหมือนเดิม

7.2 ตำแหน่งในการปรากฏของดัชนีปริงเฉทในกระบวนการปรับความสอดคล้องของสระ

จากการศึกษาหน้าที่ของดัชนีปริงเฉทที่ทำหน้าที่หลักในกระบวนการการปรับความสอดคล้องของสระ มีการปรากฏในตำแหน่งต่างๆ สรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 10 แสดงตำแหน่งในการปรากฏของดัชนีปริงเฉทในกระบวนการปรับความสอดคล้องของสระ

หน้าที่หลัก	ตำแหน่งที่ปรากฏ ดัชนีปริงเฉท	ต้น	ท้าย	เป็น	ต้น	ท้าย	เป็น
		พฉัด	พฉัด	พฉัด	TCU	TCU	TCU
ยังไม่รู้	{ro}		X			X	
	{ni}		X			X	
นีกออก	{han}		X			X	
นีกอยู่	{la}		X			X	
	{haj}		X				

7.3 รูป

การแสดงหน้าที่หลักและหน้าที่รองของดัชนีปริงเฉทในกระบวนการปรับความสอดคล้องของสระ สามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 11 แสดงหน้าที่หลักและหน้าที่รองของดัชนีปริงเฉทในกระบวนการปรับความสอดคล้องของสระ

- ** หมายถึงกระบวนการที่ดัชนีปริงเฉททำหน้าที่หลัก
- * หมายถึงกระบวนการที่ดัชนีปริงเฉททำหน้าที่รอง

ดัชนีปริงเฉท	กระบวนการจัดการปฏิสัมพันธ์	กระบวนการจัดการเป้าหมายของการอาณา	กระบวนการปรับความสอดคล้องของสระ	กระบวนการปรับความสอดคล้องของทัศนคติของผู้ร่วมอาณา
{ ro }		*	**	*
{ ni }		*	**	*
{ han }		*	**	*
{ la }		*	**	*
{ hej }	*		**	*

ในการวิเคราะห์นี้ พบรูปดัชนีปริงเฉทในกระบวนการปรับความสอดคล้องของสระ 5 ดัชนี ดัชนีปริงเฉทในกระบวนการนี้เป็นกลไกสำคัญกลไกหนึ่งที่ทำให้ผู้ร่วมสนทนามีความเข้าใจตรงกัน ทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เนื่องจากผู้พูดได้ตั้งสมมติฐานเกี่ยวกับสถานะของสระที่ต้องการกล่าวซึ่งอยู่ในความนึกคิดของผู้ฟัง

การวิเคราะห์จากบทที่ 4 ถึงบทที่ 7 นี้ ผู้วิจัยได้แสดงให้เห็นภาพรวมและรายละเอียดของดัชนีปริงเฉทที่ไม่มีความหมายอ้างถึงในภาษาไทยนครศรีธรรมราช ในบทต่อไป ผู้วิจัยได้เสนอข้อสรุปของงานวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะอันจะเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่จะศึกษาดัชนีปริงเฉทต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย